

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Czwartek dnia 20 Marca v. s. 1819 roku.

Obserwacje meteorologiczne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odnia. w powie.
	dnia 19 godz. 3 z połu.	27 cal. 4, 8 lin.	+ 5, stopn.	Wschodni	Zachmurz.
	— 19 godz. 9 wiecz.	27 — 5, 1 —	+ 4, —	Wschodni	Deszcz
	— 20 godz. 6 z rana	27 — 0, 3	+ 3, —	Wschodni	Mgła

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ryga dnia 15 marca. Dnia 5 t. m. mieli szczęście być przedstawianymi Najjaśniejszemu Cesarzowi Jegości deputowani inflantscy, Marszałek seymowy, generał porucznik i kawaler *Lewis*, deputowany obwodowy, Baron *Ungern-Sternberg*, i Marszałek seymowy wyspy *Oesel*, *P. Buchövdén*.

Oto jest mowa Marszałka *Löwis*:

„Najjaśniejszy Cesarzu, Pańie Najmiłościwszy.

W imieniu szlachty inflantkiej i wyspy *Oesel*, składamy Waszey Cesarskiej Mości uczucia najgłębszego uszanowania i najwyższej wdzięczności za dobrodziejstwa, któremi się pod oycowskim Waszey Cesarskiej Mości rządem cieszymy.

Poruczono nam, prosić najpokorniej Waszey Cesarskiej Mości o potwierdzenie nowego urzędzenia, które, dla dobra stanu włościańskiego, oparte jest na zasadach liberalnych, godnych przyozdobionego przez Waszę Cesarzką Mość wieku.

Najjaśniejszy Panie, racz także najłaskawiej wzgląd zwrócić na prośby, które szlachta przez Cywilnego Wielkorządcę do Najwyższej Wiedzy przyniosła.

Racz Wasza Cesaraska Mość w dobroci i łasce swej przyjąć wyznanie, że Inflandczycy należą do najwierniejszych Waszey Cesarskiej Mości poddanych, i że jesteśmy zawsze gotowi nie tylko nasze dobra doczesne, ale i ostatnią kroplę krwi naszej poświęcić ku chwale i zachowaniu naszego wspianiałego Monarchy.”

Odpowiedź Najjaśniejszego Pana była w te słowa:

„Ciesz mię to, że szlachta prowincyy Inflant i *Oesel* uprzedzając moje życzenia, tak dobrze oczekiwaniom moim odpowiada, i przejęła się zamiarami mojami.

„Wystawiliście przeto pomnik w potomności, i daliście przykład na powszechnie naśladowanie zasługujący.

„Miał być powinnno sprawą dla serc waszych, żeście się przyłożyli do szczęścia beznogo i znaczącego stanu przez zezwolenia, które, dla zrodzonej z równem prawami do pomyślności klasy ludu, środki do tego ułatwiają.

„Działaliście w duchu naszego wieku, w któ-

rym liberalne tylko uczucia zapewnić mogą szczęście narodom.

„Spodziewam się, że nowe urządzenie, które mi podane zostało, nie będzie połączone z żadną dla was stratą. Każę urządzenie to roztrząsnąć, i przyjmuję, ze szczególniejszym upodobaniem te ślachetne uczucia, które was do tego skłoniły, a które tak zgodne są z moimi życzeniami.

„Oddawna miałem przyczynę, byź mocno zadowolonym z Inflandczyków, i będzie dla mnie rzeczą nader miłą, dawać wam dowody mojej szczególniejszej przychylności.”

Tegoz dnia mieli szczęście deputowani znajdować się u stołu Najjaśniejszego Cesarza Jegości, a nazajutrz u Najjaśniejszej Cesarzowej Jejmości Matki. (*Zuschauer*)

(*Z teyże gazety*). Następujący artykuł podany został do umieszczenia przez osobę wysokiego poważenia, która za jego rzeczy rzetelność.

Wyjątek

List Xięcia Jmci Wirtemberskiego do Pańa Marszałka powiatu Dyneburskiego, Hrabiego *Molla*. Jego Królewicowska Mość uwiadamia Pańa Marszałka powiatowego o zadowoleniu Jego Cesarskiej Mości, z powodu chwalebne postanowienia szlachty powiatu dyneburskiego, polepszenia losu swych poddanych przez nadanie im wolności; oraz porucza mu utworzyć ze szlachty dyneburskiej kommissyę do ułożenia w przedmiocie tym aktu, biorąc w tēm za zasadę ustawy estońskiej, inflantkiej i kurlandzkiej szlachty. Dnia 10 lutego 1819.

FRANCYA.

(*Z gaz. ryz. Zusch.*) Margrabia *de Villeneuve*, dawniejszy prefekt w wielu departamentach, kazał wydrukować list, który 52 stronice zajmuje, a którego oczewistym jest zamiarem, donieść Europie, że odnowienie roku 1793, t. j. roku śmierci *Ludwika Czternastego* jest przede drzwiami. Już, mówi on, zbiera się na burze, północny wichur demokracji dmie gwałtownie, okręt państwa puszczonej jest na fale, wszystko zatonię, ludzie i majątek, wir pogrąży w bezdenney przepaści również spólstwo jak i wyższe klasy, a z tey wielkiej kupy powstaną silni ludzie z nieprzewycięzoną mocą, i przywłaszczą sobie bogactwa i panowanie etc. Ale nie tylko Margrabia *de Villeneuve* mówi w tym duchu, wszystkie pisma ultrystów napełnione są podobnym szaleń. Chcą oni gwał-

tem krwawych widokow; i chcą z namysłu pobudzić lud do zaburzeń. Rozumieją bowiem, że się natenczas Europa w rzecz tę wmiscza, i im na pomoc przybędzie.

Między 60 nowymi Parami Francyi jest 13 w roku 1814 mianowanych, a w roku 1815 za postępowanie swoje wyłączonych. Xiążę *Cadore* i generał *Rapp* są także między nimi. Artykuł jeden w berlińskiej gazecie stanu twierdzi, że teraz to Izba Parów otrzymała przyzwolony kształt i znaczenie, a konstytucya swoje dopełnienie. Podobnież oczekują teraz podwojenia liczby deputowanych. — Czasu rozpraw o prawie wybierzem w Izbie Parów Hrabia *Lanjuinais* twierdził, że jest plan oderwania Bretanii od Francyi. Minister spraw wewnętrznych zbijał to twierdzenie. Gazeta jedna czyni uwagę, że we francuzkiej Izbie Parów, prawie wszyscy Parowie, którzy imie swe sami wsławili, głosowali przeciw odmianie prawa wyborczego, a znówu wszyscy prawie, którzy sławne, a przynajmniej znakomite imie odziedziczyli, za odmianą. Niemniej zastanawia, że wielu znakomych ludzi, nawet ministrów *Decaze* i *Dessolles* powstawali przeciw odmianie i tylko jeden Hrabia *Castellane* mówił za nią; jednakże, wniesienie większością zdań sekretnych przyjęte zostało. Może to być dowodem, że działano z przyczyn, o których mówić w glos nie wypadało.

Król Francuzki kazał rozdać brązowe medale wszystkim tym, którzy należeli do składki na posąg *Henryka IV*.

Na sessyi izby deputowanych d. 3 b. m. mówiono z zapalem o wniosku *P. Lafitte*, względem utrzymania prawa o wyborach. Przeciwnym Panu *Lafitte* był szczególniej dawny Minister *P. Lainé*, i zdawał się sprzyjać wiadomemu wniesieniu Margrabiego *Barthelemi*. Pan *Dupont* popierając Pana *Lafitte*, wystawiał niebezpieczeństwo tego wniesienia i rzekł: — „Ogłosicie uroczyscie, iż nie dopuscicie do izby deputowanych żadnego przywileju, żadnego patrycyatu; że jako tłumacze woli narodowej, obstajecie przy całkowitem prawie o wyborach. Winnicie to Francyi, zostającej w nayprzykrzejszej obawie; winnicie to Królowi, który bardziej niż kiedy, potrzebuje poznać opiniją publiczną, której przed nim pierwszymi jesteście tłumaczami.” — Izba po wysłuchaniu jeszcze Kanclerza, iż podług prawa, wniesienie izby Parów dopiero za 10 dni może być przedmiotem obrad izby deputowanych, przystąpiła do dziennego porządku.

Ostatnie obrady izby Parów, zwracają na siebie ciągle publiczną uwagę. Między Parami, popierającymi wniosek Margrabiego *Barthelemi*, był także znany Margrabia *Fontanes*. Oświadczył między innymi: — „Człowiek jeden zastraszał długo Europę dumą swoją. Jakkolwiek sądząc o przymiotach tego nadzwyczajnego człowieka, nie można mu przynamniej odmówić, iż posiadał znajomość władzy. Dnia pewnego urządził swoje zgromadzenia wybierzce. Byłem obecny: kilku tajnych jego radców przekładało mu, iż plan jego jest niebezpieczny; iż nayważniejsze własności zostają w ręku pierwszych właścicieli; że nakoniec wybor 600 naywięcej podatku opłacających w każdym de-

partamencie, przywróci prędkiej lub później stronników dawney Monarchii. Mieli oni może słusność; lecz nie wzruszyły go te ich przełożenia. Oto odpowiedź jego, słyszeli ją inni, nie zmieniam i słowa: *Ci ludzie, mówicie WPanowie, są wielkimi właścicielami; a więc nie chcą, aby ziemia drżała pod nimi. Taki jest interes ich i mój.* — Pytam teraz (dodał mowca) czyli ci, których wzywał do swych zgromadzeń wybierzcych, doznawać mają mniej względow pod tą dawną dynastyą, dla której krew i majątek poświęcili?” — Mowa ta sprawiła, iż dzienniki tuteysze, a szczególniej handlowy, powstały mocno przeciw Margrabiemu *Fontanes*: — „Czyliż się mowca dobrze zastanowił (piszą te dzienniki) nad uwagami, które mowa jego powszechnie wzbudzi? Czyliż nie pomyślał, że wspominać człowieka nadzwyczajnego, któremu znajomości władzy odmówić nie można, nie jest to zabezpieczać przyjaciół wolności i konstytucyi? Czyliż mu na myśl nie przyszło, że odnowił jedynie pamięć owych pochwał, które szafował dla człowieka, wystawiając i prawość rządow i władzę jego? Czyliż nie przepowiedział tym, którzyby zaslepieni potęgą i pochlebstw, zbłądzili, los jemu podobny? *Napoleon* nie chciał oporu; chciał izby deputowanych bez dzielności, bez wpływu, naśladującey Senat jego, wciągającey tylko w protokół rozkazy jego, nie zaś zgromadzenia broniącego ludu i swobod publicznych. Systemat jego wyborow własnie mu to ułatwiał. Był to klucz sklepienia budowy jego. Ale czyliż to w szkole despotyzmu szukać trzeba ustaw Monarchii konstytucyney, zabezpieczających prawa wszystkich?... Przeciwko wpływowi, jaki przemysł ma na wybory, stosownie do konstytucyi, wymierzone są pociski Pana Margrabiego? Dla czegoż to stawiać w nieustannej z sobą sprzeczności, wielkie własności gruntowe z własnościami przemysłu? Te dwa rodzaje własności, wzajemnie się wspierają i składają razem siłę i bogactwo Państw. I jedne i drugie lękają się zaburzeń i nie pragną, aby ziemia drżała pod nimi. Jeśli pierwszym despotyzm na pozór bardziej sprzyja, to dla tego, że nie mogą uysć działania jego i chciwości. W kraju wolnym są równie święte i źródłem praw równych. Nie upodlaymy handlu i przemysłu; niech próżniactwo nie oznacza więcej szlachectwa; przekładaymy uczciwego rękodzielnika, zręcznego kupca, którzy tysiące żywią osób, nad próżniaków gardzących przemysłem i pracą.... Pan Margrabia mówi nam, o starości wielkich społeczeństw, potrzebujących mocney ręki, aby je utrzymać. Są to słowa, których od lat piętnastu, w rozmaitych wypadkach mniej lub więcej szczęśliwie w pięknych swych mowach używa. Odpowiemy na to w krótkości: Narody podległe despotyzmowi, są zawsze zgrzybiałe, a narody wolne, zawsze młode.”

Gdy niedawno na zgromadzeniu zapalonych rojalistów rozprawiano o wniosku Margrabiego *Barthelemi* w izbie Parów, rzekł jeden z nich: *Dobrze tedy, musimy mieć domową wojnę. Tak, mieć ją będziemy.* Stary generał, który stał w kącie, i którego po twarzy bliznamu pooraney, za zmyślonego brata uznano, odezwał się dobitnym głosem: *Co? wojnę domową? Możecie ją wznieść, lecz zapewne widzieć jey nie będziecie.*

Wilno dnia 20 Marca 1819 roku.

O g ł o s z e n i a.

1. Z polecenia Prezydenta Towarzystwa Typograficznego, Sekretarz tegoż Towarzystwa ma honor zapraszać wszystkich Członków, ażeby się raczyli zebrać do Wilna, na zwyczajne roczne posiedzenie Towarzystwa, które stosownie do § 7 organizacyi będzie się odbywać w czasie kontraktów Wileńskich.

1. Urząd z Magistratu Miasta Wilna rezolucyą tegoż Sądu w dniu 18 marca 1819 roku nastąpiła naznaczony, zawiadamia publiczność, iż na dniu 24 marca teraż. 1819 roku rozpocznie się licytacya wszelkich sprzętów do Andrzeja Rüedego przynależnych, jakoto: srebro, meble, pantaleon mahoniowy Wiedeński o sześciu oktawach, bielizna, miedź, cyna i dalsza gospodarstwa ruchomość. Takowa wyprzedaż w domu JPP. Frohlandów na Zamkowej Ulicy pod N. 74 położonym codziennie (oprócz dni świątecznych) zrana od godziny 9 do 12, a po południu od godziny 3 do 6, aż do zupełnego oney wyprzedania, zaskutecznić się będzie. Dat w Wilnie roku 1819 miesiąca marca 19 dnia.

J. Święcicki P. Burm. M. W.

J. Buksza R. M. W.

1. Sukno czarne, świadomey GC Szwartza fabryki, wydoskonalone Metronomy i prawdziwe Wino Szampańskie. są świeżo sprowadzone do handlu Józefa Kopscha, równie też znaczny transport nót muzycznych, które się nie wyszczególniają, gdyż po większej części są też same, i po teyże cenie, co przez Gazetę Kuryera Lit. od miesiąca października roku przeszłego, jako przybyłe do xiegarni Uniwersyteckiey ogłoszone zostały. Na przyszłość zaś wszelkie nóty, które przez tąż xiegarnię ogłoszone będą, równie w tymże handlu i po takieyże samey cenie dostać będzie można.

1. Sąd Ziemski Powiatu Kobryńskiego przywoławszy sprawę z JWWmi Kalixtem i Julią z Orzeszków, jako successorką Mierzejewskiemu byliem Marszałkami Gubernii Litewsko-Grodzińskiej, i Janem Ursynem Niemcewiczem b. Powiatu Brzesk. Marszałkiem, legataryuszem zmarłego JW. Stanisława Ursyna Niemcewicza Lit. Grodzień. Cywilnego Gubernatora aktualnego radcy stanu i kawalera, z aktoratu JP. Antoniego Domaszewskiego kredytora, i przyłączywszy aktoraty dwóch wierzycieli innych Niemcewicza Gubernatora; WW. Bulharyna i Ossowskiego: gdy Remissyyny dekret Sądu Gł. Litew. Grodzień. Cywilnego Departamentu, za którym ta w Sąd Ziem. Kobryń. jest wprowadzona sprawa, roku przeszłego 1818 grudnia 17 dnia wypadły, na jednoczasowe rozpoznanie we wszystkich kategoriach, i ze wszystkimi Niemcewicza Gubernatora kredytarami sprawy naznaczywszy pomienione Ziemstwo, wszystkie procedera gdziekolwiek od kogo rozpoczęte, ze wszystkich jurysdykcyi wyjął, i do Ziemstwa tegoż przemieścił, a sądowi Ziemstwa Kobryńskiego za przypadnieniem sprawy zaawizować przez gazetę Kuryera Litew. i Warszawską

wszystkich kredytorów zesłego Niemcewicza Gubernatora o potrzebie ich stanności, i okazania swych należności, a po użyczeniu samey kopii z spraw i komportacyi papierow, bez uwazienia na czyiakołwiek niestanność, lub odstąpienie, spory wszystkie łącznie i pomiędzy JW W. Niemcewiczem i Mierzejewską rozwiazać, długi zostawione przez Niemcewicza Gubernatora zliczyć, satysfakcyą dla wierzycieli na majątkach jego przez urzędową inekwitacyą zastrzedz i bez appellacyi zapewnić, a z niestawającami ammissyą w ich należnościach zapisać, i kategorią JXX. Bazylianów Brzeskich rozpoznać zrzlecił. Na skutek zatym pomienionego dekretu Sądu Gł., Ziemski Powiatu Kobryńskiego z wyrażeniem powyższej treści oney niniejsze czyni wezwanie, i z tém ostrzeżeniem, aby kredytorowie zmarłego JW. Niemcewicza przez terminalne pozwy sami czyli przez umocowanych swoich jurysdycznie zastępców, do Ziemstwa Powiatu Kobryń. na kadencyą następną Trojecką roku teraż. 1819 od dnia 1 czerwca poczynającą się weszli, a JXX. Bazylianie interesnym porządkiem i żądane od przychodzących kredytorów przy terażniejszém sprawie przywołaniu dyllacye, do jednoczasowego dalszych na tey kadencyi kredytorów przyyscia odłożywszy, na samey awizacyi terażniejszey zatrzymał. A z tém awizacyą takową do żurnalu sądowego wpisać, i aby wspólnem staraniem i kosztem JWW. Niemcewicza i Mierzejewskiej do Gazet Kuryera Litew. i Warszawskiej bez omieszkania podaną była, załeca. Datt na sessyi w mieście powiatowym Kobryniu marca 6 dnia 1819 roku.

Faustyn Witwicki Prezydent Ziem. Ptu Kobryń, Jan Frankowski Sędzia Ziem. Pttu Kobr. Cyprian Kaniewski Pisarz Ziem. Pttu Kobryń. Regent Ziemski Paweł Bienkowski.

1. W Folwarku Dusieniatkach o pułtory mile od Wilna, na gościńcu Raduńskim położonym, do aktorstwa W. Woyskiej Goreckiey należnym, znajduje się młyn wodny o dwóch kołach z wygodnym mieszkaniem nowo wystawiony. Ktoby życzył takowy młyn arędować zechce się zgłosić czy do samey aktorki, czyli też do jey plenipotenty Arciszewskiego, w domu W. Woyskiej Wysogirdowey na Sawicz ulicy pod N. 97 mieszkających.

1. Sąd Taxatorsko - Exdywizorski massy JWW. Rudominów w majątności Dudach w powiecie Zawileyskim ufundowany, jako po zbliżeniu się już do oczewistego sprawy konkursowey rozpoznania: że w dniach pierwszych przyszłego apryla wyrok swój promulgować będzie uprzedza. Stanisław Karczewski Regent Sądu Exdywizorskiego.

Ogłasza się po raz drugi i trzeci.

2 Na skutek dekretu Ziem. Pttu. Stonimskiego w roku 1818 xbra 19 dnia zapadłego, determinującego taxę i exdywizyą majątku W. Michała Jundzila Kapitana woysk pruskich Johalin zwanego, w Gubernii Grodzieńskiej w powiecie Stonimskim położonego, Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w terminie z dekretu wypadłym, zebrany, po ufundowaniu jurysdykcyi, przez rezolucyą akcessoryiną w dniu 10 marca teraż. 1819 roku zaszła, komportacyą na debitorze i kredy-

torach. z obowiązkiem spełnienia oney w dniu 1 stycznia idącego roku z sześć tygodniową persystencyą przeznaczyl, i potrzebny wymiar majątku nakazawszy, termin powtórnego zjazdu na dzień 22 7bra tegoż roku zamierzył, aby więc wszyscy kredytorowie i pretensorowie z jakiegokolwiek powodu do majątk. i pod konkurs oddanego, scielący swoje pretensorstwo, w terminie powtórnego zjazdu do tego Sądu jawili się, i pretensye swoje usprawiedliwiali; wzywa, gdyż stosownie do przepisow wezwanego Ziem. Stoinim. dekretu, na nieprzychodzących kredytorow, i pretensorow, że wiekuiста amissya we wszystkich ich pretensyach zapisana zostanie, zapewniw.

Franciszek Pietraszewski Prezydujący Exdyw.
Jakub Polubiński Sęd. Gra. Pitu. Stoinim. Exdy.
Antoni Swiężyński Sęd. Gra. Ptu. Stoinim. Exdy.

2. Plac niezamieszkały bez numeru naprzeciw cmentarza ewangelickiego, idąc na Pohulanke położony, stosownie do postanowienia kolegi kościoła ewangelickiego, na dniu 5tym miesiąca marca r. b. uczynionego, przez licytacyą na wieczny czynsz, więcey dającemu, wypuszczonym będzie, na co dzień 19, 22 i ostatni 26 miesiąca marca w miejscu odbywających się sessyow przy kościele ewangelickim na ulicy niemieckiej, przeznacza. Wilno dnia 13go miesiąca marca 1819. X. Jan Nicolai.

2 W handlu Jana Kamińskiego w Pacowskim pałacu, przybył z Rygi świeży transport wielkiego gatunku wyborowych ostryg, które zwyczajnie w Hamburgu zowią Barque Austern, takowe ostrygi są świeżo ze skorup wybrane i w Hamburgu marynowane, mogą przeto według upodobania służyć do wszelkiego użycia i potraw, ponieważ w proporcji kupionych ostryg dodaje się pierwiastkowa ostrygowa woda i sporupy do szczególnego użycia. Cena 100 sztuk jest 12 rubli srebrnych.

4. Gdziekolwiekby się znachodzili PP. Warakomscy, niechay dla skomunikowania się w ważnym dla nich interessie dadzą wiedzieć o miejscu swego pobytu, do XX. Karmelitów, mieszkających w Chwałoyniach, w Powiecie Szawelskim.

3. Folwarek Gabrielow alias Miguciany w Pcie Troc. sytuowany, na tracie pocztowym Kowień. o 7 mil od Wilna i od Kowna oddalony, z zabudowaniem dwornym i folwarcznym napporzadniejszym, w gruntach najlepszych w sianozęcie i las obfitujący, z stawami, młynem i karczmannami, jest do przedania, ktoby życzył takowy folwarek nabydź, raczy się udać pod Ostrą Bramą do kamienicy pod N. 3 sytuowanej, gdzie u Murgrabiego na dole mieszkającego poweźmie informacyą, z kim układać się się należy.

3. Od Rządu Gubernialnego Litewsko-Grodzieńskiego ogłasza się ninieyszem: iż w mieście Grodnie, oddają się w trzyletnią arendowną dzierżawę mieskie pobory: targowego, brukowego, miarowego i wagowego; z atem życzący wziąć takowe pobory, zechcą przybydź dla targow do Grodzieńskiej Skarbowey izby z prawnymi ewikcyami na terminy: pierwszy dnia 14, drugi 27 miesiąca marca, a trzeci ostateczny dnia 2 apryla bieżącego roku. Marca 10 dnia 1819 roku.

Sekretarz Kazimierz Siedlecki.

N. 3924

3. O sprzedaży dóbr skarbowych i funduszo-

wych w Galicyi, w biegu roku 1819 nastąpić mającey, ogłasza się, co następuje:

Wprzeciągu tego roku następujące dobra będą przez publiczną licytacyą sprzedawane. W Cyrkule Zolkiewskim: Państwo Kameralne Mosty, tudzież Betzkie realności funduszowe z wsiami Gurą i Kuliczkowem. W Cyrkule Samborskim: Błażowskie realności. W cyrkule Rzeszowskim: jedna sekcyja Bratkowic, jako to: Budy, Zabayka, Widetka, Kupno, Poremby, we dwóch oddziałach, państwo kameralne Lezaysk w tymże cyrkule położone, w 4ch sekcyjach. W cyrkule Myślenickim: Dobra funduszu religijnego Broszkowice i Budy pod Oświęcimem, państwo kameralne Lipnik pod Białą. W cyrkule Stanisławowskim: do byłego Starostwa Halickiego należące wsie Bryn i Maydan. W cyrkule Sandeckim: Starostwo Czorsztyńskie w 4 sekcyjach, dobra Ludzimierz, państwo kameralne Nowytarg, państwo funduszowe Stary Sandec, państwo Nowy Sandec. W cyrkule Tarnowskim: część funduszu religii—Zagrodniki z przyległościami. W Cyrkule Lwowskim: realności funduszowe i kameralne, jako to: grunta, młyny, etc. W Cyrkule Bochnieńskim: Starostwo Lipnica murowana: państwo funduszu religii Radtów. W cyrkule Sanockim: kilka części państwa Mrzyglodu, dobra Ustrzyki z Wołosiatem. W cyrkule Tarnopolskim: dobra Warwarzyńce.

Licytacya tych dóbr przedsięwzięta będzie częścią w miesiącach maju i czerwcu, a częścią w miesiącach wrześniu i październiku, dzień zaś sprzedaży tych dóbr pojedynczo, z wyrachowaniem ceny szacunkowej, i rubryk dochodu ogłoszony będzie osobnem drukowanem obwieszczeniem. Główne warunki są.

1) Że te dobra jedynie za monetę kruszcową sprzedawane będą. 2) Że każdy chęć kupienia mający podczas licytacyi 10tą część ceny fiskalney jako Vadium albo w gotowiznie w monecie konwencyyney złożyć, albo też hypoteką, przez C. K. kamery prokuraturę rozpoznaną, i za dostateczną uznaną a ilości Vadium wyrównywającą, zabezpieczyć ma. 3) Jeżeli summa kupna, za sprzedane dobra summy pięćdziesięciu tysięcy z. r. nie wyniesie, wtedy zapłaci kupień jedną połowę summy kupna, zaraz po nastąpnem potwierdzeniu sprzedaży, a to przed oddaniem mu dóbr, a drugą połowę uiszczy w pięciu letnich równych ratach; przy tych zaś dobrach, gdzie summa kupna więcey jak pięćdziesiąt tysięcy z. r. wynosić będzie, zapłaci tylko trzecią część natychmiast, a resztę dwietrzecie części w pięcioletnich równych ratach, w monecie konwencyyney, i resztującą summę kupna na kupionych dobrach w najwyższem pierwszeństwie zabezpieczy. Złożone w gotowiznie Vadium, porachowanym będzie do pierwszej zapłacić się mającey raty. 4) Każdy, kto jedne z tych dóbr przez licytacyą bezpośrednio kupi, otrzyma oraz z swojemi potomkami w linii zstępney, wraz z kupionemi dobrami zdolność tabularną na posiadania tychże dóbr. Wreszcie wolno każdemu chęć kupowania mającemu wyrachowanie ceny szacunkowej przeyrzeć, i samęż dobra na sprzedaż przeznaczone, co do ich stanu i rubryk przychodowych oglądać.

Od C. K. Galicyjskiej do sprzedaży dóbr skarbowych ustanowionej komisyi we Lwowie dnia 4 marca 1819 Antoni Bielawski, Komisarsz cyrkulowy.